

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתיד
אבא קובנר, 78

כפ' שצ"ן אגמול, הגורם להבט'ה לזן לעצ' של ברכה ופצ'לה אס' כח
נשכ'ל להמחבר אל מקור מ'ם המ"ם - אל המורה. "אם בחוקות' יליכו
ומצוות' ישמרו ועל'ם אורם ונור' גשמי'ם בעל'ם..."

ועצ' כל זמן שאין לעצורים צמצ'ל אל הקל'ר עם ה"באר" לא
יולדו כל הדרכ'ם והאמצע'ם להשג'ת שלום ושלווה הצל'ה ושג'ש'ג.
אך הדרכ'ם המבור' זה הן רכוב' וממנוג' - בשל'ג קר'ע'ת ים סוף
בני ישראל מצ'ו אל הים לא קל'ג'ל אחר, אלא ב-12 גל'ל'ם - אחר'
לכל לש'! ובין מ'ב'ן - מומ' מ'ם. וכל-כך למה? כ'יוון לש'ה
למ'ח'ז אל העם ה'יה המטרה המשוג'ת - קבל'ת המורה במעמ'ה
הר'ס'ני. אך עבוצ' ה' - איך להג'ע לש'ס, הדר'ך - ה'א ממנוג'
ואל' ממוג'ל. לא קצרה ידו של הקל'ל בדרך הלא למה לזן לרס'
רכוב' למע'ל אומ' , להמחבר אל גורמ' , ולעבד' אומ'.

כל יהודי הוא עולם בפני עצמו, וזרכו לעבד' אל ה' - יל' ב
משוג'ת עם זרכו של כלל ישראל, ויל' בה פצ' - היל'ך לאי'ל'ה
צב'ם אלה הם צומ'א צנוע'ה אלה של זרכ' של' להמחבר אל
ה' ולקרב אל הבר'ות אל מורמ'. גולצ'ות עם ישראל, הוא צבר
משוג'ת לכולנו, וזכר הג'ל'יו הלה של צב'ים לקרו לזן, ב'ח'ז כעס'
במשך הצורות, ה'א זכר אלה למע'ל אל המשוג'ת ב'י'ני'ן, וזכר
לו להקרב 'ומ' אחר' רש'ן.

בין גר'י'ג המצוות, יל': "לכת' בדרכ'ו" - כפ' למעמ'י' ספר ה'ני'ן
מה ה' רחום, אף אנו צרכ'ם לה'ו' רחמ'ם וכו'.
למה ה'י'ת מוס'י', כפ' שאנו אומרים בברכה לפני גפ'ל'ת קל'א
שג'ע" שבה אנו אומרים בעמ'ם כל יום: "ואהב' אל ה' אלוה'ך בכל
לב'ך וכל נפש'ך וכל מאד'ך..." ומקב'ל'ם אל עצמ'נו אל למכור למ'ם -
הברכה לפני'ה למט'ל'ת ב'ג'ל'ים, "ברוך אתה ה' אוהב (את) עמו ישראל"
- מה ה' אוהב אל עמו ישראל, אף אנו נלמד לאהוב אחר' א'ל אל
אחר' א'ל אל רע'הו.

ג'ן ה' וקו"ם בכולנו, השיבנו' אליך ונשובה, חדש ימינו פקד'ם

[גבוסס אל נאמר ב'לקו'ס' לקח'ט

ביום זה, קל'ת 2490 (סד'ו-), העמ'י' יהושע בן-נון אל השמש וה'ר'ה ואל'
אס'ו אורם 36. של'ו, כז' רע'ל'ת נקמה בג'ו'ים במלחמה נלכ' הדרום,
כלת'ם אחר' שג'ן ישראל נכנסו תאר'ל' ממצ'ר ס'ני' להמח'ל באר'ל' הקור'ל'

כניסת השבת: 1924

צאת השבת: 2022

שבת שלום ויום נעים!